

Julebrev fra 1892

af Ellen Alstrup

Nedenstående brev er en afskrift af et brev fra 1892. Afskriften er foretaget i 1921 af brevskriverens søn Kristian Sunesen (se side 107).

Brevskriveren var Ane Margrethe Sørensen Kastrup (født 21-3-1862, død 19-12-1893). Hun blev viet i Hillerslev Kirke 4-7-1882 til Peder Christian Jensen (1856-1935) – i 1902 tog han navnet Sunesen, som han var kendt under. Da Ane Margrethe skriver brevet, har hun, siden hun blev gift 10 år tidligere, født 8 børn. Et år efter døde hun i barselseng.

Kastrup, d. 17/12 1892

Kære Svoger og Svigerinde!

Jeg vil nu forsøge at skrive til jer, endskønt jeg tror aldrig, jeg i 10 Aar har skrevet et Brev, saa I faar bære over med Skrøbelighederne i den Retning.

Jeg har mange Gange bedt Peder Sunesen om at skrive, men faar næsten bestandig det samme Svar: »I Aften er det mig umuligt!« Dagene er saa korte; om Morgen kan han næppe faa det nødvendige udrettet og saa komme tidligt til Posthuset, og om Aftenen kommer der gerne Folk i Butikken, og saa skal han skrive saa meget; og til slut ender det med, at han bliver saa søvngig, at han ingen Ting kan.

Med mig er det ikke bedre; jeg er saa optaget hele Dagen, at jeg knap kan overkomme det; vi fik jo en lille ny Pige til November, hun er jo ikke saa hjemme i vore forhold, og saa lille Mine, og Butikken, og de vanlige Sysler: alt dette tager for det meste Tiden til ud på aftenen, saa jeg mange Gange maa sidde til Kl. 2 a 3 om Natten for at samle lidt paa Pjalterne og saa strikke. Klokkeren var også over tolv, da jeg begyndte paa dette Brev. Vi er da Gudskelov alle raske, med undtagelse af mine Tænder, der tidt er daarlige.

Af eders Brev, som vi takker mange Gange for, saa vi ogsaa, at I den Gang var raske og veltilfredse, hvilket glædede os; ligeledes Elses Beskrivelse af Lejligheden, da det jo nok kan interessere os at vide, hvorledes I til Hverdag vender i det.

Med nyheder har jeg det sparsomt, og dem jeg kan fortælle, ved I maaske alt for længe siden. Blandt disse er, at Karl til Maj skal hen at lære paa Mejeriet i Vridsted hos Lærer Hansens broder; det maa nok blive skønt for ham, lige tæt ved Højskolen; blot han saa rigtig maa benytte den gode Lejlighed. Fra Søster Dorthe har I jo nok hørt, at Peder Kristian Povlsens Kone er død. Kristen Simonsen paa Ballerum, som du, Kristian, jo godt kender, og som du nok ved ikke er rask, er i denne Vinter meget svag. Sidste Mandag var han saa syg, at han havde taget afsked med Kone og Børn og overgivet dem til Herren, og det sagdes, at der hvilede en Fred over dem begge, som var sjældent at se. Ja, det er jo det store Mesterstykke, som vi daglig skulde pønse paa: saaledes i Naaden at staa, at vi fortrøstningsfulde kan overgive vore kære til hans Omsorg, og selv i Troen overgive os til ham og være færdige til at møde ham. Gud give os Naade dertil!

Onsdag havde vi et lille Uheld, idet den brune Hoppe er bleven lam og staar i Thisted. Det var en Forstrækkelse eller en Forvridning i Laaret. I Gaar var den bedre, men i Dag var den lidt forfangen, men Dyrslægen mente dog, at det snart vilde gaa over. Ny ønskes I i Jesu Navn en glædelig Jul og Nyttår! Og dermed være I paa det bedste hilset fra

Peder og Margrethe.

Peder Sunesen havde dog engang begyndt paa et Brev, men fik det ikke fuldført. Peder havde talt med N. P. Larsen angaaende pengene. Han havde ingen, men skulde nok sende dem, naar han fik dem.

Kastrup d. 22ende.

Den brune Hoppe er nu rask, men vi havde det Uheld i Gaar at miste den store brogede Ko; den kælvende i Søndags. Mandag Eftermiddag blev den syg og døde saa i Gaar. Den led meget i den korte Tid. Det var Mælkefeber og lidt Hjernebetændelse.

Glædelig Jul og venlig hilsen fra os alle.